Ročník XIX. 15. prosinec 2024 Číslo 51. 3. neděle adventní

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

1. čtení: Sof 3,14-18a 2. čtení: Flp 4,4-7

Ev.: Lk 3,10-18

Iz 12 **Plesejte a jásejte, neboť nad vámi vládne Svatý Izraele.**

Kapka rosy z Božího slova: „Co máme dělat?“ To je zásadní otázka. Pokládají ji ti, kdo přicházejí k Janu Křtiteli. Měl bych ji položit i já – třeba takto: Pane, co mám dělat, abych dobře a plně prožil nejen zbytek tohoto adventu, ale i celý svůj život? Co mám dělat, abych tě jednou mohl spatřit tváří v tvář?

Radujte se stále v Pánu!

Chvála Kristu.

Bratři a sestry, jak jste již určitě zaznamenali, letos v adventní době více mluvím o sv. Augustinovi, Učiteli Církve. Severoafrický biskup ve svém sídelním městě Hippo, které bychom dnes našli v Alžírsku, po dobu 34 let vedl tamější církev jako Boží služebník s velkou hřivnou zbožnosti, intelektu a daru slova. Jedna z jeho promluv na list Filipanům doprovází i druhé čtení této neděle. Předejme tedy sv. Augustinovi nyní slovo a sledujme alespoň část jeho výkladu:

171. kázání na slova Apoštolova (Flp 4,4-7): *Radujte se stále v Pánu.*

Apoštol nám přikazuje, abychom se radovali, ale v Pánu, ne ve světě. Neboť kdo chce být přítelem tohoto světa, jak praví Písmo, bude považován za nepřítele Božího. Jako totiž člověk nemůže dvěma pánům sloužit, tak nemůže mít zároveň radost ve světě i v Pánu. Tyto dvě radosti se od sebe velmi liší a jsou zcela opačné. Když se raduje ve světě, neraduje se v Pánu; když se raduje v Pánu, neraduje se ve

světě. Jen ať radost v Pánu převládá, dokud radost ve světě neskončí. Radost v Pánu ať stále roste; a radost ve světě ať stále ubývá, dokud neskončí.

Tak to není řečeno proto, že - když jsme v tomto světě - neměli bychom se radovat; ale abychom se i na tomto světě již v Pánu radovali. Někdo však řekne: Jsem ve světě; zajisté se budu radovat; tam se budu radovat, kde jsem. Co tedy? Že jsi ve světě, nejsi v Pánu? Slyš, jak tentýž apoštol mluví k Athéňanům a ve Skutcích apoštolů říká o Bohu a o Pánu, našem Stvořiteli: *V něm žijeme, pohybujeme se a jsme.* Zajisté totiž ten, který je, kde není? Cožpak nás k tomu nepobídl? *Pán je blízko. O nic nemějte starost!* Toto je velká věc, že vystupuje nade všechna nebesa, a přesto je blízký těm, kdo přebývají na zemi. Kdo je ten blízký i vzdálený, než ten, kdo se nám ze svého milosrdenství stal bližním?

Proto, bratři, radujte se v Pánu, ne ve světě, to jest radujte se z pravdy, ne z nepravosti; radujte se z naděje na věčnost, ne z květu marnosti. Takže se radujte: a kdekoli i kdykoli zde ve světě (si připomínejte): *Pán je blízko. O nic nemějte starost.*

S pozdravem a požehnáním

P. Václav Fojtík

ZTRACENÝ ADVENT A NEČEKANÉ VÁNOCE

Slyšel jsem nedávno promluvu, ve které se kazatel shromážděných lidí na úvod zeptal: „Jak se vám daří prožívat advent, jak se připravujete na oslavu Kristova narození, byli jste nebo jste bdělí? Daří se vám prožívat dobu adventní jako čas modlitby a čekání, připravovat cestu Pánu?“

Posluchači byli zjevně potěšeni tím, že nemuseli na tyto otázky osobně odpovídat. Většina z nás totiž žije úplně stejně, ať je advent nebo advent není. Možná se někdy vzchopíme jít na ranní roráty, ale pro většinu současníků je období adventu jedním z nejhektičtějších v roce. Komplikuje se nám to i tím, že jsme na konci kalendářního roku, v práci děláme uzávěrky, účastníme se vánočních večírků a vánočních koncertů. Z období přípravy se stalo období slavení a honění se, abychom po vánocích mohli odjet na dovolenou. Advent se nám nějak ztratil.

Je před Vánocemi a máme mnoho starostí s tím, co je třeba ještě udělat, zařídit. Chceme stihnout koupit nějaký dárek pro své nejbližší, uklidit a někdo do toho ještě peče cukroví. Některým ještě k tomu leze na nervy, že mnohde už svítí vánoční stromek a v obchodech zní koledy. My kněží se můžeme tvářit, že jsme nad věcí, ale ve skutečnosti jsme dětmi své doby. Sice nekupujeme dárky a nepečeme cukroví, ale také chceme mít uklizeno a hlavně máme kněžské služby až nad hlavu. Z určitého pohledu se tomu nevyhnou ani sestry v klauzurovaném klášteře. Možná jen v sobě nemají tu zvláštní touhu, aby už konečně byl svátek svatého Štěpána, a tím vlastně po Vánocích.

Z kazatelen zní slova o tom, jak se nemáme honit a nepropadnout předvánočnímu shonu, jak máme bdít na modlitbách a připravit cestu tomu, který přichází. Přitom už

nikdo není zvědavý na jakékoliv další požadavky, natož na moralizování. I mnozí z těch, kdo mají v srdci upřímnou touhu s Pánem žít a Jemu sloužit, se cítí při poslechu těch slov tak bídně, jako by na ně bylo nakládáno jen další břemeno, které prostě v tom množství povinností a úkolů konce roku v práci i doma už nejde unést. Co s tím? Jak nežít v iluzi, a přitom nerezignovat na jakékoli prožívání adventu? Co vlastně od nás v této situaci Pán očekává?

Zdá se, jako by bylo vše hlavou dolů, ale možná je to jen jinak a uprostřed změn se rodí něco nového. Jedno je jisté. Nejprve musíme vzít vážně historickou a kulturní realitu, ve které se ocitáme, a přestat mentorovat a naříkat. Nemohu jít přece na náměstí podříznout vánoční strom se slovy, že ještě nejsou Vánoce, nemohu ignorovat zvyky, které dnes patří do předvánočního období a násilně lidi vracet do doby minulé. Budu-li v sobě živit vnitřní naštvanost a otrávenost, nikomu tím neprospěji. Musí přece být řešení, abych i v této uspěchané době zcela nerezignoval na duchovní hodnoty spojené s adventem a Vánocemi a neminul to podstatné. Povzbudila mne myšlenka, že Ježíš při svém narození přišel do reality společnosti a kultury tehdejší doby, aniž by ji měnil. Naplnil ji prostě svou přítomností. Ačkoli se narodil v chlívku a v chudobě, jak to nikdo nečekal, nalezli ho prostí pastýři, objevili ho mágové, poznali ho Simeon a Anna v chrámu. Každý ho poznal v tom svém. Mnozí ho ale nepoznali a nepřijali právě proto, že se nevešel do jejich představ. Věřím, že advent je dobou čekání, ale domnívám se, že je to On, kdo spíše čeká na nás, než my na Něho, a že až se přece jen zklidníme a zastavíme, budeme vnímat, že je nám blízko. Věřím, že Ježíš stále přichází a že se může narodit i v maštali našeho shonu, našich nákupů, večírků a koncertů. A tak se modlím, abych ho objevil i uprostřed své práce a starostí, ve své únavě i při setkání s přáteli, a nečekal, až se naplní MÉ představy o Vánocích a přípravě na jejich slavení.

www.vojtechkodet.cz

Ohlášky:

- Adventní koncert se uskuteční v Kostele Povýšení sv. Kříže v Hustopečích nad Bečvou v neděli 15. 12. od 13:30 h. Vystoupí PUELLAE et PUERI a SEXTET plus.
- Přistoupit ke svaté zpovědi před Vánoci lze od úterý do pátku vždy od 19:00-20:00 při eucharistické adoraci v hustopečském kostele.
- V sobotu 21.12. zpovídání: Špičky 8:00-8:45, Bělotín 9:00-9:45, Černotín 10:00-10:45.
- Příprava kostela na Vánoce v Hustopečích bude v pondělí 23. 12. od 8 h. Přijďte všichni, kdo byste se chtěli zapojit do zdobení stromků a stavby betléma.

RORÁTY - prožíváme dobu adventní a s ní jsou spojeny roráty. Od pondělí do pátku budou roráty v hustopečském kostele, vždy v 6:15; v úterý spojeny se mší svatou. Snídaně na faře budou každý den kromě úterý. Prosím ochotné ženy, které by mohly dětem nachystat snídani na faře, aby mi daly vědět. Prosím také hospodyňky, aby pokud mohou, přispěly nějakou buchtou, koláčem či bábovkou.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 15. 12. do 22. 12. 2024

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
3. neděle adventní 15. 12.	Hustopeče	8:00	Za † Aloisii Hrabinovu, rodinu Hubovu, dvo a na dobrý úmysl
	Špičky	9:30	Za † Miladu Vaculovu a dvo
	Bělotín	11:00	Za živé a † farníky
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 16. 12. *sv. Adelhaida (Adéla)*	Špičky	16:30	Za Bedřicha Hýžu, rodiče z obou stran a živou rodinu a Stanislava Maléře, manželku, vnuka Davida a živou rodinu
Úterý 17. 12. *sv. Lazar*	Hustopeče	6:15	
Středa 18. 12. *sv. Rufus a Zosim*	Černotín	16:30	
Čtvrtek 19. 12. *bl. Urban*			
Pátek 20. 12. *sv. Dominik Siloský*	Hustopeče	16:30	Na poděkování Pánu Bohu s prosbou o dar zdraví
Sobota 21. 12. *sv. Petr Kanisius*	Špičky	16:00	Za Bohuslava Vozáka, manželku, 2 syny, dceru, zetě, vnuka a † rodinu
4. neděle adventní 22. 12.	Hustopeče	8:00	Za † manžela Oldřicha Frydrycha, bratra Jaroslava, sestru Boženu, sestru Annu, syna Oldřicha Frydrycha, jeho ženu Marii, bratra Václava Nováka, rodiče Novákovy, Frydrychovy, manžele Annu a Jaroslava Davidovy, živou a † rodinu a dvo
	Černotín	9:30	Za živé a † farníky
	Bělotín	11:00	Za dar zdraví a Boží požehnání
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**
E-mail: fahustopecenb@ado.cz
https://www.ihustopece.cz/farnost/